gelaat en ongekamde haren en baard; een menschelijk wrak! Zijn oogen waren echter merkwaardig; groot, schitterend en rusteloos om zich heen blikkend. Pierre zag hem onderzoekend aan, keek eigenlijk niet naar hem, maar naar zijn oogen, die een magische kracht op hem schenen te oefenen.

„'t Is hondsch weer, mijnheer, voor iemand van mijn jaren," zei de oude en ook zijn stem was zwak en afgeleefd.

„Een oogenblik, Marsman, ik moet deze gordijnen nog sluiten."

„Heeft U 't ook koud, meneer?"

„Hier is het warm. Deze gordijnen sluiten de .... kou af." Hij aarzelde even, voordat hij het woord „kou" uitsprak en kuchte zenuwachtig.

„Een heerlijke maaltijd daar, mijnheer!"

„Een Oudejaarsavond-souper, Marsman! Het zal smaken als men hongerig is."

„Een souper, hm! Toch niets voor mij. Ik ga om één uur weer heen!"

„Ik zal je misschien langer noodig hebben."

„Heel goed! Ik ben mijn eigen meester, — mijn eigen meester! Allen die den ouden Marsman liefhadden zijn verdwenen .... liggen in den kouden grond."

„Heb je geen familie meer, Marsman?"

„Neen, meneer. Als ik verdween, zou niemand het bemerken." — „Als je verdween ...?"

„Ja, somtijds vrees ik, dat ik plotseling op straat sterven zal. Ik voel mij iederen dag zwakker worden, meneer. Als ze mij op zekeren dag dood vinden, zullen ze me naar het lijkenhuis brengen en niemand zal naar mij vragen."

„Niemand? Dat is goed!" — „Goed, meneer?"

„Ja, te sterven zonder betrekkingen na te laten."

„U is jong, meneer. Alleen de jeugd spreekt zoo zorgeloos over den dood. Wanneer we oud worden, vreezen we hem! Zal ik gaan zitten, meneer?"

„ZIJN EENIGE VROUW".

Door „Die Haghespelers" wordt voor 't voetlicht gebracht het bekende tooneelstuk „Zijn eenige Vrouw". Onze foto geeft v.l.n.r.: Alex. Frank - Graaf Skoldnes; Annie van Ees - Karen; Greta Lobo-Braakensiek - Helene; Ina Kaminska - Elise Bent; Cor v. d. Lugt-Melsert - Peter Andreas Bent. (*foto Couvée.*)

„Wacht een oogenblik! Heb je honger?"

„Ik heb pas gegeten. Ik heb weinig noodig voor mijn oude body."

„Heb je gauw eten noodig?"

„Niet voor ik heenga, meneer."

„Misschien toch vroeger. Wie weet, Marsman!"

Hij sloot de binnenblinden en stak een kroon met kaarsen aan. De oude man sloeg al zijn bewegingen met nieuwsgierigheid gade.

„Vreemd, dat kaarslicht, meneer, bij helderen dag."

„Ja, een idee van mij, Marsman. Ik wil jou bij kunstlicht schilderen. — Ziezoo, nu is alle daglicht buitengesloten. Het zou best mogelijk zijn dat je 't niet meer terugzag, oude!"

EEN NEDERLANDSCHE COMPONISTE.

Wij geven hierboven het portret van Mejuffrouw Rosina de Cocq, te 's-Gravenhage, die zich reeds naam verworven heeft als componiste van liederen, en onder meer eenige gedichten van Carmen Sylva heeft getoonzet, waarvoor zij een eervolle onderscheiding mocht ontvangen. Op 9 Januari a.s. zal een van haar werken, met orkestbegeleiding, op een door het Stedelijk Orkest te Utrecht te geven concert, worden ten gehoore gebracht. (*foto „Rembrandt"*).

De grijsaard lachte, een kort droog lachje.

„Zoo gauw denk ik nog niet uit te stappen, meneer."

„Wie weet? Je bent een man van een dag! Kom, laten we deze spijzen eens netjes aanrichten."

Met artistieken smaak arrangeerde Pierre de heerlijke spijzen op het damasten tafelkleed, terwijl hij voortdurend een blik op den ouden man richtte. — „Er is niet veel meer aan te doen, meneer," merkte Marsman op, het schilderstuk bekijkende.

„Niet veel, alleen het gelaat .... en de oogen zijn niet naar mijn zin, maar dat zal nu wel in orde komen!"

„Dat doet me genoegen meneer," zei de oude man, terwijl hij het platform opstrompelde.

„Een beetje verder weg, dichter bij den muur, Marsman!"

Pierre liep op den ouden man toe en plaatste hem tusschen de ijzeren krammen met de afhangende touwen.

„Kun je de tafel met spijzen zoo goed zien, Marsman?"

„O ja, meneer, heel goed! Binnen een paar uur maken ze mij hongerig!" — „En in een dag, twee dagen, drie dagen? — Wat dan?"

„Dat weet ik niet, meneer!"

„Nog niet, nog niet .... maar je zult het weten!"

Toen, als een panter, wierp hij zich op den man en bond hem met armen, beenen en middel aan den muur vast. De oude Marsman was zoo verbaasd, dat hij niet den minsten tegenstand bood.

„Meneer, meneer, wat doet u nu?" kreunde hij. „Die touwen doen mij zeer!"

„Ouwe idioot, zie je 't niet? Zie je 't niet? Ik moet jouw oogen schilderen. In twee, drie dagen zullen ze 't licht hebben, dat ik zoek. Je zult voortdurend deze heerlijke spijzen zien, zonder ze te kunnen aanraken. Huil, schreeuw zoo hard je wilt, deze dikke kleeden sluiten alle geluid af. Niemand vraagt naar je, niemand zal je missen! Je zult je leven geven aan de kunst!"

Tien dagen later op Oudejaarsavond begaven Wiebenga, Castro en eenige anderen zich naar het atelier van Pierre Labelle.

Pierre zat in vervoering voor zijn ezel, doch — wat was dat? Aan den muur op het platform hing het voorovergebogen lijk van een schamelen grijsaard, met touwen aan den muur gebonden. Het was de oude Marsman!

„Gerechte Hemel!" riep Castro verschrikt uit. „Pierre!"

Op den ezel stond het schilderij van een van honger stervenden ouden man met een heerlijken maaltijd voor zich. Dat was alles wat de ontzette vrienden zagen: het verhongerde gelaat met die vreeselijke oogen, terwijl Pierre als een krankzinnige te lachen zat!

MEVR. ESTHER DE BOER-VAN RIJK,

de bekende tooneelspeelster, die in den loop van de maand Januari haar 40-jarig jubileum viert, gekiekt bij haar thuis met haar kleinkinderen Hesje en Martijn.

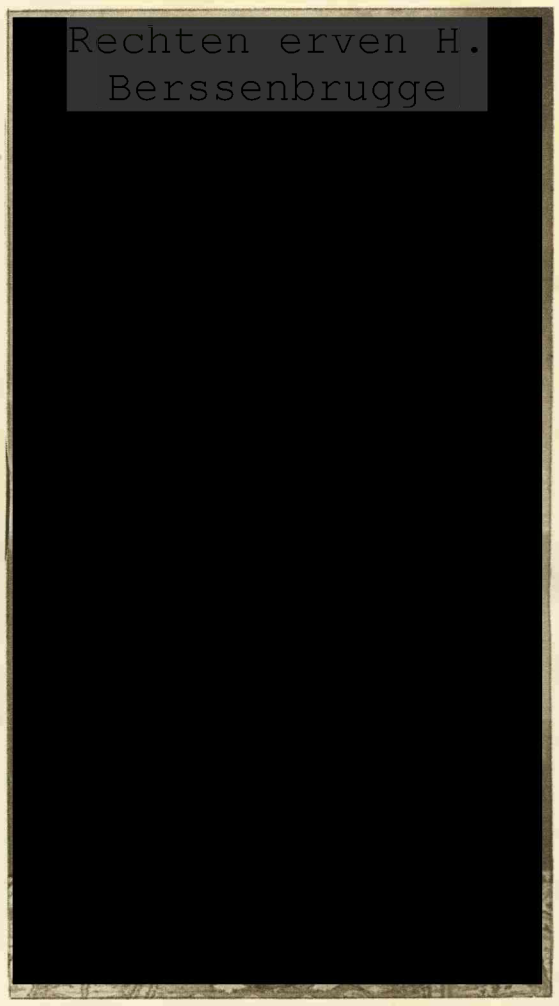

foto „DE SNOB". (*Berssenbrugge.*

Nico de Jong als Theobald Maste in „De Snob", een satirisch blijspel van Carl Sternheim, dat door het Rotterdamsche Tooneelgezelschap in de vertaling van Elisabeth Couperus wordt opgevoerd.

Binnenkort zal worden verkrijgbaar gesteld het tweede deel van het Gedenkboek van den Oorlog voor onze Jeugd. Wij twijfelen niet of het succes van het eerste deel, zal door dit tweede nog worden overtroffen.

„DE DUIVEL IN DE VROUW".

Royaards, Magda Janssens en Ko van Dijk in het tweede bedrijf van Karl Schönherr's tooneelspel: „De Duivel in de Vrouw", dat met veel succes door de N.V. „Het Tooneel" wordt voor 't voetlicht gebracht. (*V.F.B.*)

„MOEDER MEEUWS".

Het 3e bedrijf van „Moeder Meeuws", dat door de Kon. Ver. „Het Nederlandsch Tooneel" wordt opgevoerd. V.l.n.r.: Mevr. v. d. Horst-v. d. Lugt Melsert - Elsbeth; Mevr. Mann-Bouwmeester - Moeder Meeuws; jongejuffrouw Bouwmeester - Henkie. Verder kinderfiguranten. (*foto Couvée.*)

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.